17/11/2023

π. Σπυρίδων Βασιλάκος: Η ελπίδα της αγάπης και η “ελπίδα” της απάτης

/ Ενορίες

Η ελπίδα είναι μία επανάσταση, αρνείται να αποδεχθεί, πως το παρόν ή η ζωή δεν αλλάζει. Είναι επαναστατική δύναμη κι έχει χάρη Θεού, γιατί μπορεί να ανατρέψει τα πάντα, δεδομένα, γεγονότα, καταστάσεις, μπορεί τα πάντα να τα αλλάξει.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ομιλία με θέμα **«Η ελπίδα της αγάπης και η “ελπίδα” της απάτης»**, πραγματοποίησε ο **Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων Βασιλάκος,** κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία», στον **Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**, την Τετάρτη 15 Νοεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η ομιλία μεταδόθηκε από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Το θέμα της ομιλίας του π. Σπυρίδωνα είχε σχέση με την ελπίδα και είναι ένα θέμα που πρέπει να το προσεχθεί, γιατί πολλές φορές σήμερα οι ελπίδες γίνονται η αιτία της απελπισίας μας. Και για να δούμε τι πραγματικά σημαίνει ελπίδα, πρέπει να διαπιστώσουμε την παρουσία της ελπίδας, στην πορεία της ανθρωπότητας και στην ζωή του κάθε ανθρώπου.

Ο άνθρωπος όταν έχασε τον Θεό με την πτώση του, έχασε τα πάντα. Έχασε όλα τα στοιχεία της ζωής του κι ένα από τα δυνατά στοιχεία είναι η ελπίδα. Χάνεται η ελπίδα και βλέπουμε έναν άνθρωπο πλέον, που ο σκοπός της ζωής του είναι να αποκτήσει ελπίδα.

«Μπορεί να έχουμε δεινά, προβλήματα, πόνους, θλίψεις, αλλά το πρόβλημα είναι ότι δεν έχουμε την αληθινή χαρά, που μπορεί να παλέψει και να νικήσει την θλίψη. Έχουμε πολλή απελπισία και απόγνωση, κι εκείνο που δεν έχουμε για να νικήσουμε την θλίψη, είναι η μόνη χαρά, που είναι ο Χριστός. Εκείνο που δεν έχουμε για να παλέψουμε και να νικήσουμε την απελπισία και την απόγνωση, είναι η μόνη ελπίδα, που είναι ο Θεός.»

Η ελπίδα ως γεγονός, όπως είπε ο π. Σπυρίδων, δεν βλέπει με την λογική γι’ αυτό και πολλές φορές ο ορθολογιστής, ο λάτρης της λογικής, δεν έχει ελπίδα και δεν οδηγείται κάπου. Η ελπίδα δεν υπολογίζει με τις δυνατότητες και το βλέπουμε σε πάρα πολλά ιστορικά γεγονότα, όπου οι πρόγονοι μας δεν είχαν δύναμη και όπλα, αλλά είχαν αγάπη στην πατρίδα κι ελπίδα στον Θεό.

Στην αρχαία Ελλάδα, ονόμαζαν την ελπίδα, το όνειρο του ξύπνιου. Εκείνος που έχει ελπίδα, έχει όνειρο, όραμα, πορεία, ζωή. Και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας λένε, να μην πιστέψουμε ποτέ στα όνειρα του ύπνου και να αγωνιστούμε για τα

όνειρα του ξύπνιου.

Η ελπίδα είναι μία επανάσταση, αρνείται να αποδεχθεί, πως το παρόν ή η ζωή δεν αλλάζει. Είναι επαναστατική δύναμη κι έχει χάρη Θεού, γιατί μπορεί να ανατρέψει τα πάντα, δεδομένα, γεγονότα, καταστάσεις, μπορεί τα πάντα να τα αλλάξει.

«Γράφει ένας μεγάλος συγγραφέας, πως η ελπίδα είναι λεπίδα, γιατί κόβει αυτό που νομίζουμε ότι δεν λύνεται και μπορεί μπροστά του να έχει σταματήσει η ζωή μας και να έχουν απενεργοποιηθεί τα πάντα.»

Ελπίδα είναι προοπτική, είναι συνέχεια, πορεία, ορειβασία, άνοιγμα, δυσκολία, δύναμη, ταξίδι. Δηλαδή, η ελπίδα, τόνισε ο π. Σπυρίδων, έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας αληθινής ζωής, γι’ αυτό είναι τόσο δυνατή κατάσταση. Είναι μακάριος ο άνθρωπος που μπορεί να βλέπει, να ακούει, να αντιμετωπίζει, να πορεύεται και να ζει με ελπίδα, να είναι η ελπίδα συνοδοιπόρος του.

Ο άνθρωπος πρέπει να έχει ελπίδα, γιατί του έχει δώσει τόσες δυνατότητες, πνευματικές, διανοητικές, σωματικές, η εκστατική και δημιουργική αγάπη του Θεού. Και συμπορεύεται με την απογοήτευση και την απελπισία του, γιατί δεν ενεργοποίησε ότι του έδωσε ο Θεός ή δεν το χρησιμοποίησε με τον τρόπο που του το έδωσε, αλλά με τον τρόπο που υπαγόρευσε ο εγωισμός.

«Βλέποντας ο άνθρωπος μέσα από την απελπισία, αποδυναμώνεται, χάνει την δύναμη, την διάθεση, την αγωνιστικότητα, την ψυχή του και τον Θεό του, χάνει τα

πάντα. Η απελπισία στύβει τα πάντα και αφαιρεί κάθε ίχνος ζωής. Ενώ το αντίθετο κάνει η ελπίδα, που μπορεί άμεσα με την ζωογόνο της πνοή, να ξαναχτίσει και να ξαναοικοδομήσει.»

Η ελπίδα γίνεται δρόμος για το αδιέξοδο, είναι δύναμη και δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να συμβιβαστεί με μια ηττοπαθή στάση. Με αυτήν την ελπίδα ο άνθρωπος, αιώνες τώρα, ζωγραφίζει, χτίζει, δημιουργεί και αγωνίζεται.

Η πίστη και η αγάπη γεννούν την αληθινή ελπίδα, συνέχισε ο π. Σπυρίδων. Η αγάπη που δεν είναι κάτι ή κάποιος άλλος, παρά ο ίδιος ο Θεός. Η πίστη και η αγάπη ζωογονούν, αυτά προσφέρουν στην δύναμη της ψυχής την χάρη του Θεού.

Βλέπουμε τους αγίους, αυτούς που αληθινά αγάπησαν τον Θεό πονεμένους, κουρασμένους, εξαντλημένους, πικραμένους, αδικημένους, αλλά απελπισμένους δεν θα τους δούμε ποτέ.

Στην Εκκλησία ότι κι αν ακούσουμε, αν δούμε κι αν αγγίξουμε, είναι ελπίδα. Φέρνουμε στην Εκκλησία τον θάνατο μας, για να πάρουμε την ανάσταση, φέρνουμε τον πόνο για να συναντήσουμε την λύτρωση, φέρνουμε την βαρύτητα της αμαρτίας, για να γίνει άφεση, φέρνουμε τον χρόνο για να γίνει αιωνιότητα, φέρνουμε τον άνθρωπο για να ενωθεί με τον Θεό. Η αληθινή ελπίδα είναι χάρισμα του Αγίου Πνεύματος και παρουσία Θεού στην ζωή του ανθρώπου και αυτή η ελπίδα θα οδηγήσει σε θαύματα, είπε χαρακτηριστικά ο π. Σπυρίδων.

Αλλά υπάρχουν και ελπίδες που οδηγούν σε τραύματα, ελπίδες που είναι τελικά απάτη και το αποτέλεσμα είναι να μας απελπίσουν πολύ περισσότερο απ’ ότι είμαστε απελπισμένοι πριν. Όσοι έχουν δύναμη πουλάνε ελπίδα, αλλά δεν έχουν ελπίδα, είναι ψευδαίσθηση και αυταπάτη.

Ο άνθρωπος όταν στηρίζεται σε άλλους ανθρώπους, σε λόγια, σε ιδεολογίες, σε περιουσίες, περνάει από την θλίψη στην κατάθλιψη, από την πτώση στην κατάπτωση κι από την απελπισία στην απόγνωση κι εκεί νεκρώνεται ο άνθρωπος.

Είναι χειρότερη η απελπισία από την αμαρτία, γιατί η αμαρτία μπορεί να κινητοποιήσει τον άνθρωπο και να ζητήσει έλεος από την αγάπη του Θεού, ενώ η απελπισία είναι ακινησία η οποία είναι το χαρακτηριστικό του θανάτου.

Και ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο π. Σπυρίδων είπε:

«Ο λαός μας λέει πολλές φορές «η ελπίδα πεθαίνει τελευταία». Αν είναι ψεύτικη, αν είναι απάτη, η ελπίδα πεθαίνει. Αν όμως είναι αληθινή ελπίδα, δηλαδή παρουσία Θεού, καλλιέργεια πίστης και αγάπης και να πεθάνει η ελπίδα, τελευταία θα

πεθάνει και πρώτη θα αναστηθεί.»